

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. ... / ... / ... / ...

Data: ...

Prin contestația nr. ..., înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. ..., depusă de asocieria ... SRL - ...SRL - ...SRL - ...SRL, prin liderul asocierii ... SRL, cu sediul în ..., CUI ..., număr de înregistrare în registrul comerțului ..., reprezentată de doamna ... - administrator, privind procedura simplificată pentru atribuirea contractului de lucrări „*Construire locuințe pentru tineri Lot nr. 1, Strada ..., Nr. 1, Municipiul ... - proiectare, asistenta tehnica și execuție lucrare*”, cod CPV principal 45210000-2, cu data-limită de depunere a ofertelor 08.11.2023, anunț de participare nr. ..., organizată de ..., prin primăria sa, cu sediul în ..., în calitate de autoritate contractantă, contestatoarea a solicitat anularea comunicării rezultatului procedurii, anularea raportului procedurii, în partea prin care s-a dispus respingerea ofertei sale și anularea procedurii de atribuire, precum și a tuturor actelor anterioare și subsecvente, cu obligarea autorității la reevaluarea ofertei, precum și, dacă nu pot fi dispuse măsuri de remediere, anularea procedurii de atribuire.

Prin contestația nr. ..., înregistrată la Consiliu cu nr. ..., depusă de asocieria ...SRL - ...SRL, prin liderul asocierii ...SRL, cu sediul în ..., CUI ..., reprezentată de domnul ... - administrator, privind aceeași procedură simplificată organizată ..., prin primăria sa, cu datele de identificare de mai sus, contestatoarea a solicitat anularea raportului procedurii de atribuire și a comunicării rezultatului procedurii, precum și continuarea procedurii cu ofertantul clasat pe locul II.

Pentru soluționarea unitară a contestațiilor, având în vedere că au fost formulate în cadrul aceleiași proceduri de atribuire, și pentru motive care țin de economie procedurală, Consiliul procedează la conexarea lor, în conformitate cu dispozițiile art. 17 alin. (2) din Legea nr. 101/2016.

**CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR,
asupra cauzelor de față, constată următoarele:**

Consiliul a fost sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestațiile de față, prin care asocierile ofertante ... SRL - ...SRL - ...SRL - ...SRL și ...SRL - ...SRL reclamă evaluarea propriilor oferte și decizia autorității contractante ... de anulare a procedurii de atribuire menționată în partea introductivă.

Observând că prima contestație nu este însoțită de dovada constituirii cauțiunii legale, prin adresa nr. ..., Consiliul a solicitat liderului asocierii să îi comunice originalul dovezii cauțiunii impuse de art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, constituită la Trezoreria Statului, la CEC Bank - SA sau la orice altă instituție de credit care efectuează astfel de operațiuni, pe numele ... SRL și la dispoziția Consiliului, și formularea unui punct de vedere cu privire la excepțiile lipsei de obiect și tardivității. Adresa a fost transmisă la 15.01.2024, ora 13:58, prin mijloace electronice, către ..., de la care a fost recepționată contestația și indicată în preambulul acesteia. În absența returnării unui mesaj de eroare, ea a fost recepționată la data emiterii și transmiterii. La dosarul cauzei a fost atașată dovada comunicării expedierii solicitării Consiliului, de la office@cnsr.ro.

Până la această dată, societatea nu a prezentat niciun răspuns și nici nu a transmis cauțiunea pretinsă de lege, Consiliul constatând formularea contestației fără a fi constituită și depusă cauțiunea. În finalul adresei sale, Consiliul a pus în vedere să îi fie transmis răspunsul, pentru celeritate, la fax sau la e-mail, ceea ce nu s-a întâmplat.

Conform art. 61 ind. 1 din Legea nr. 101/2016:

Art. 61 ind. 1. - (1) Pentru soluționarea contestației formulate în condițiile art. 8 **sub sancțiunea respingerii acesteia**, persoana care se consideră vătămată trebuie să constituie, în termen de **maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului**, o cauțiune stabilită după cum urmează:

a) 2% din valoarea estimată a contractului, în cazul în care aceasta este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 35.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. a), respectiv nu mai mult de 88.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. b);

b) 2% din valoarea estimată a contractului, dacă aceasta este egală sau mai mare decât pragurile valorice prevăzute la art. 7 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 alin. (1) din Legea nr. 100/2016, cu modificările și completările ulterioare, dar nu mai mult de 220.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. a), respectiv nu mai mult de 2.000.000 lei pentru contestațiile depuse în etapa prevăzută la art. 17 alin. (1) lit. b).

Față de normele redate, în vigoare și prezumate absolut a fi cunoscute de către ... SRL, contestatoarea era debitoarea obligației legale de a constitui, până la data de 17.01.2024, o cauțiune de 2% din valoarea estimată a contractului, în limita pragurilor antemenționate, obligație pe care nu a respectat-o, nefiind înaintată Consiliului nicio dovadă în acest sens, în termenul acordat de lege și reluat în adresa

nr. Independent de existența acestei adrese, ca manifestare a rolului activ al Consiliului, societății îi revenea obligația de a furniza acestuia, *din oficiu*, dovada constituirii cauțiunii impuse de textele precitate ale Legii nr. 101/2016.

Elocventă este și poziția instanțelor de control judecătorească:

a) Curtea de Apel Galați, Secția contencios administrativ și fiscal, sentința civilă nr. 21/2024 din 22 ianuarie 2024, cod ReJust 98782546g:

Curtea reține faptul că din modul în care este redactat textul art. 61¹ alin. 1 din Leg. nr. 101/2016 se deduce concluzia că o astfel de obligație este imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată, în caz de nerespectare de către contestator, cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, o astfel de excepție putând fi invocată nu numai de partea interesată ci și de CNSC din oficiu, față de caracterul său de ordine publică, fiind reglementată în legătură cu investirea legală a organului administrativ-jurisdicțional.

Așadar, pentru soluționarea contestației adresată CNSC, era obligatorie consemnarea cauțiunii, consemnare care se impunea a fi făcută în termen de maxim 5 zile de la data sesizării CNSC, contestatorii având obligația cunoașterii acestor obligații, atât sub aspectul cuantumului, cât și sub aspectul termenului de consemnare.

Față de cele arătate Curtea apreciază ca fiind legală decizia contestată motiv pentru care va respinge plângerea petentei S.C. [...] SRL ca nefondată.

b) Curtea de Apel Craiova, Secția contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 376 din 22 februarie 2023, cod ReJust 23824358e:

Împrejurarea că CNSC a solicitat contestatoarei dovada consemnării cauțiunii nu este în măsură să modifice termenul reglementat de textul legal al art.61 ind.1 alin.1 din Legea nr.101/2016 în sensul invocat de petentă, o astfel de solicitare de depunere a dovezii consemnării fiind efectuată în vederea depunerii dovezii de achitare a cauțiunii în ipoteze precum omisiunea de depunere sau de recepționare a acestei dovezi în cadrul dosarului aflat la CNSC, nu de prelungire a termenului legal de maximum 5 zile de la sesizare.

Omisiunea petentei de a consemna cauțiunea în termenul legal prevăzut de lege nu poate fi echivalată cu respectarea obligației imperative stabilite de art.61 ind.1 alin.1 din legea nr.101/2016, consemnarea ulterioară expirării termenului legal neputând fi considerată un remediu valabil în acord cu prevederile imperative ale legii.

Ca atare, nu poate fi reținută nici susținerea petentei privind manifestarea unui formalism excesiv din partea Consiliului, având în vedere că, în lipsa consemnării cauțiunii în limita termenului legal imperativ, soluția adoptată cu privire la contestația formulată fiind în acord cu dispozițiile obligatorii ale Legii nr.101/2016.

c) Curtea de Apel Târgu Mureș, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, decizia nr. 412/R din 31 august 2021, cod ReJust 376d84ed:

Raportat la prevederile art. art. 61¹ alin. (1) din Legea nr.101/2016, rezultă că pentru a putea proceda la soluționarea contestației, Consiliul trebuie să constate depunerea cauțiunii, constituită potrivit prevederilor legale. Termenul legal de constituire a cauțiunii este stabilit în mod expres de prevederile art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016, respectiv în termen de maximum 5 zile de la data sesizării Consiliului. În aceste condiții, se constata că în mod corect Consiliul a verificat cu precădere îndeplinirea condiției prevăzute de dispozițiile legale anterior menționate.

Obligația de consemnare a cauțiunii cu respectarea exigențelor art. 61¹ alin. (1) din Legea nr. 101/2016 inclusiv din perspectiva termenului maxim este o obligație imperativă, fiind reglementată printr-o normă de ordine publică, sancționată în caz de nerespectare de către contestator cu respingerea contestației administrativ-jurisdicționale, excepția corespunzătoare putând fi invocată nu numai de către partea interesată, ci și de către CNSC din oficiu, fiind în legătură cu legala investire a organului administrativ-jurisdicțional.

Cauțiunea nu este o taxă judiciară, ci reprezintă atât o garanție instituită în favoarea creditorului, în speță în favoarea autorității contractante, menită să acopere eventuale prejudicii provocate acesteia prin depunerea contestației, cât și o garanție menită a descuraja cererilor exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale. Ca urmare, în lipsa unui text

expres, cauțiunea nu poate fi asimilată taxelor de timbru și nu pot fi aplicat prin asimilare dispozițiile art.117 alin. 3 C. proc. civ., potrivit cărora actul de procedură nu va fi anulat dacă până la momentul pronunțării asupra excepției de nulitate a dispărut cauza acesteia.

Obligativitatea depunerii la CNSC a dovezii consemnării cauțiunii este prevăzută de legiuitor sub sancțiunea respingerii contestației, iar nu a nulității contestației, context în care nu sunt incidente prevederile procedurale ce reglementează posibilitatea înlăturării sancțiunii nulității.

Instanța observă că petentul a fost informat de către Consiliu potrivit înscrisurilor depuse la filele 22-26 din dosarul CNSC, comunicate la domiciliul procesual ales, pe numărul de fax și la adresa de email indicate în cuprinsul contestației, asupra obligației de a face dovada constituirii cauțiunii în termen de maxim 5 zile de la data sesizării Consiliului (19.07.2021), sub sancțiunea respingerii contestației.

Însuși petentul menționează expres în cuprinsul plângerii că recipisa de consemnare a cauțiunii a fost comunicată și recepționată de către Consiliu în data de 28.07.2021, cu o întârziere de 2 zile față de termenul de 5 zile prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016.

Aspectul comunicării recipisei de consemnare cu încălcarea termenului legal imperativ prevăzut de art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, dar înainte de pronunțarea CNSC asupra contestației nu este de natură a înlătura sancțiunea respingerii contestației prevăzută expres de dispozițiile legii speciale.

În atare condiții, chestiunea neonorării obligației de constituire a cauțiunii fiind lichidată, Consiliul se vede nevoit să aplice normele obligatorii ale art. 61 ind. 1 alin. (1) evidențiate mai sus și, pe cale de consecință, să respingă contestația asocierii ... SRL - ...SRL - ...SRL - ...SRL.

Întrucât normele supracitate au prevalență în aplicare și împiedică organul de jurisdicție să analizeze contestația pe fond sau din punct de vedere al excepțiilor, contestația respectivă este respinsă indiferent și independent de analiza pe fond a ei sau a altor excepții.

Văzând că a doua contestație nu a fost depusă în original, ci transmisă prin serviciul poștal sub formă de înscris nesemnat olograf de autor, precum și lipsa cauțiunii impuse de art. 61 ind. 1 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, Consiliul i-a pus în vedere liderului ...SRL, prin adresa nr. ..., să prezinte atât originalul recipisei de consemnare a cauțiunii, cât și originalul contestației, cu semnătura olografă (nu scanată sau stampilată) a reprezentantului legal al societății. I s-a atras atenția asupra necesității semnării în original a actului de investire.

Adresa a fost transmisă la 17.01.2024, ora 15:41, prin mijloace electronice [art. 16 alin. (5) din legea remediilor dispune că actele procedurale se transmit fie prin poștă, fie prin fax, fie prin mijloace electronice] către ... și ... (aceasta din urmă figurează în SEAP ca poștă electronică a ...SRL). În absența unui mesaj de eroare, ea fost recepționată la data emiterii și transducerii.

...SRL a răspuns cu adresa nr. ..., primită de Consiliu prin e-mail, de la ..., având atașată copia recipisei de consemnare a cauțiunii nr. ..., emisă de ..., la data de 17.01.2024. Ulterior, adresa nr. ... a fost recepționată de Consiliu prin serviciul de curierat Adresa – primită în dublu exemplar – nu este semnată olograf, ci are imprimată o ștampilă ce reproduce semnătura domnului ..., concluzie evidentă ce reiese din identitatea formei „semnăturii” ștampilate pe cele două exemplare.

Până la această dată (31.01.2024), mult după expirarea termenului acordat de Consiliu, contestatoarea nu a prezentat acestuia niciun exemplar al contestației sale care să constituie „*originalul contestației, cu semnătura olografă (nu scanată sau ștampilată) a reprezentantului societății*”, cum i s-a cerut expres. În consecință, este dincolo de orice îndoială că societatea reclamantă nu s-a conformat solicitării exprese și clare primită de la Consiliu, de a depune contestația cu semnătura olografă a reprezentantului, întrucât singurul exemplar primit prin poștă și aflat la dosarul cauzei nu cuprinde nicio semnătură. Este adevărat că el poartă la final o casetă cu aparența de semnătură electronică („*Digitally signed*”):

...

Însă această este lipsită de relevanță juridică în speță, întrucât documentul a fost primit sub formă de înscris pe hârtie, iar nu de înscris electronic. Potrivit Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică, acest tip de semnătură poate fi încorporat, atașat sau asociat logic doar unui înscris în formă electronică, nu unui înscris pe hârtie. Cu alte cuvinte, înscrisurile clasice, pe hârtie, nu pot fi semnate electronic, ci doar olograf, după cum a evidențiat și Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul competent să judece recursul în interesul legii, în Decizia nr. 6 din 16 februarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 25 martie 2015, prin care s-a dispus:

În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 4 pct. 1-4 și art. 7 din Legea nr. 455/2001 privind semnătura electronică, republicată, **procesele-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor**, prevăzute de art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, încheiate potrivit art. 9 alin. (1) lit. a), alin. (2) și (3) din acest act normativ, **transmise persoanelor sancționate contravențional pe suport hârtie, sunt lovite de nulitate absolută în lipsa semnăturii olografe a agentului constator.**

Înalta Curte a explicat:

[...] un act juridic, înțeles atât ca *negotium*, cât și ca *instrumentum*, poate să intre în sfera de aplicare a Legii nr. 455/2001 **doar atunci când manifestarea de voință a celui de la care actul emană îmbracă forma electronică și, de asemenea, ajunge la destinatarul transmiterii în aceeași formă, prin intermediul unor mijloace de transmitere a datelor în format electronic.**

Această specificitate distinge înscrisurile electronice de înscrisurile „clasice”, pe suport hârtie.

În situația în care manifestarea de voință a emitentului actului ajunge la destinatarul său pe suport hârtie, **înscrisul astfel transmis nu mai este în formă electronică.**

[...]

[...] semnătura electronică nu se poate atașa decât unui înscris în formă electronică. Ca atare, **ea nu poate fi aplicată pe un înscris aflat pe suport hârtie.**

[...]

Procesele-verbale contravenționale emise în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 sunt generate și semnate electronic, fiind transmise contravenienților nu prin intermediul unui

sistem electronic, ci pe suport hârtie, prin intermediul serviciilor poștale. Unui astfel de proces-verbal **nu i se poate asocia o semnătură electronică** extinsă.

Având în vedere forma de emitere și de comunicare a procesului-verbal, **semnătura olografă a agentului constatator este obligatorie**. În caz contrar, actul nu poate beneficia de prezumția de autenticitate care, de regulă, este specifică actelor administrative emise cu respectarea condițiilor procedurale de formă.

[...]

Nu se poate aprecia că, prin imprimarea procesului-verbal pe suport hârtie și comunicarea persoanei sancționate contravențional în această formă, impusă de art. 27 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, având mențiunea că a fost semnat cu semnătura electronică extinsă și indicarea certificatului calificat emis de furnizorul de servicii de certificare, se poate acoperi nulitatea absolută, întrucât, de principiu, o astfel de nulitate nu poate fi înlăturată, elementul lipsă fiind considerat de lege esențial.

[...]

Este adevărat că semnătura electronică extinsă atașată unui înscris în format electronic pentru care forma scrisă este cerută de lege *ad validitatem* îndeplinește aceeași funcție întocmai semnăturii olografe pe înscrisul imprimat pe suport hârtie și, în plus, aduce garanții suplimentare, de unicitate, identitate, securitate, integritate, neputând fi repudiată de autorul său, însă aceste funcții nu sunt recunoscute **decât atunci când înscrisul căruia i se atașează este transmis și primit de către destinatarul comunicării tot în format electronic**.

În caz contrar, atunci când înscrisul este primit de către destinatarul său pe suport hârtie, autenticitatea actului, atunci când forma scrisă este cerută de lege *ad validitatem*, este asigurată **doar prin aplicarea, pe acest act, a semnăturii olografe** a agentului instrumentator (*in solemnibus forma dat esse rei*).

Înalta Curte a adăugat că un act comunicat celeilalte părți pe suport hârtie, fără semnătura originală a celui de la care emană, nu poate avea decât valoarea unei copii a înscrisului electronic original, raționament care, transpus la speța de față, înseamnă că și contestația asocierii ...SRL - ...SRL are valoare de copie, nu de înscris original (semnat electronic). Contestatoarea era datoare să manifeste o minimă diligență în îndeplinirea în termenul acordat a obligației procesuale care îi revenea, astfel încât Consiliul să primească până la sfârșitul zilei de 22.01.2024 actul original, cu semnătura valabilă necesară. Aplicarea casetei reproduse la pag. 5 de mai sus pe înscrisul suport hârtie, oricare ar fi sursa casetei, nu semnifică semnarea olografă a documentului și nici semnarea lui electronică, respectiv nu îl transformă în document original.

Potrivit art. 11 alin. (1) din Legea nr. 101/2016: *„În situația în care Consiliul apreciază că în contestație nu sunt cuprinse toate informațiile prevăzute la art. 10, acesta cere contestatorului ca, în termen de 3 zile de la înștiințare, să completeze contestația. În cazul în care contestatorul nu se conformează obligației impuse de Consiliu, contestația este anulată.”*

Textul este echivalent celui de la art. 200 alin. (3) și (4) C. proc. civ.: *„(3) Când cererea nu îndeplinește cerințele prevăzute la art. 194-197, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu mențiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancțiunea anulării cererii. [...] (4) Dacă obligațiile privind completarea sau modificarea cererii*

prevăzute la art. 194 lit. a)-c), d) numai în cazul motivării în fapt și f), precum și art. 195-197 nu sunt îndeplinite în termenul prevăzut la alin. (3), prin încheiere se dispune anularea cererii."

Curtea Constituțională a statuat că procedura regularizării reprezintă opțiunea legiuitorului și are drept scop remedierea unor lipsuri ale acțiunii introductive, astfel încât, la momentul demarării procedurii de fixare a primului termen de judecată, aceasta să cuprindă toate elementele prevăzute de art. 194-197 C. proc. civ. *Legiuitorul a dorit disciplinarea părților din proces* și, în acest fel, respectarea principiului celerității și al dreptului la un proces echitabil. Curtea a mai reținut că procedura regularizării cererii introductive are rolul de a degreva instanțele de judecată de cereri incomplete, fiind de natură a pregăti judecata sub toate aspectele sale. (Decizia nr. 264 din 10 mai 2016)

Prin Decizia nr. 479 din 21 noiembrie 2013 și Decizia nr. 31 din 21 ianuarie 2014, aceeași Curte a stabilit că, prin comunicarea reclamantului de către instanță a lipsurilor cererii introductive, judecătorul își manifestă rolul activ în asigurarea accesului efectiv la justiție al titularului cererii, instanța nerestituind cererea de chemare în judecată, ci doar pune în vedere reclamantului să completeze lipsurile în termenul prevăzut de lege. Instanța, potrivit art. 200 alin. (1) C. proc. civ., face aprecieri formale referitoare la întocmirea cererii de chemare în judecată, care trebuie să cuprindă toate elementele prevăzute de lege. Prin urmare, încheierea de anulare a cererii poate fi motivată succint, întemeindu-se pe motivele deja comunicate petentului și pe faptul că lipsurile nu au fost complinite în termenul prevăzut de lege, acesta luând cunoștință de motivele de anulare în termenul legal.

După cum s-a punctat, prin normele de regularizare, atât din cod, cât și din Legea nr. 101/2016, legiuitorul a dorit și disciplinarea părților dintr-un proces.

În speță, separat de formularea contestației prin serviciul poștal (permisă de lege), asocierii ...SRL îi revenea obligația de a răspunde solicitării *exprese* a Consiliului, în sensul de a prezenta originalul actului de investiție a organului administrativ-jurisdicțional cu semnătura *olografă* a domnului administrator. Înscrișul de hârtie primit prin plic nu are valoare de înscris original, mai cu seamă că nici nu putea încorpora o semnătură electronică. Semnătura face dovada identității reclamantului și a însușirii de către acesta a cuprinsului cererii de chemare în judecată, fiind un element esențial al acesteia (Decizia nr. 410 din 3 iulie 2014).

Elocventă este și optica Tribunalului Uniunii Europene, în direcția obligativității prezentării originalul actului de investiție, *nu a documentului scanat*, sens în care invocăm Ordonanța din 3 februarie 2015, cauza T-708/14, Marpefa, SL, împotriva Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(OAPI) și Hotărârea din 23 mai 2007, cauza T-223/06 P, Parlamentul European împotriva Ole Eistrup – *cerința semnării olografe a acțiunii trebuie să fie considerată o normă fundamentală de formă și să facă obiectul unei aplicări stricte, în așa fel încât nerespectarea sa determină inadmisibilitatea acțiunii. Este de la sine înțeles că semnătura trebuie aplicată în original, olograf, manuscris, de către autor, iar nu prin ștampilare sau reproducere la imprimantă* (a se vedea Hotărârea din 23 mai 2007, Parlamentul/Eistrup, T-223/06 P, EU:T:2007:153, precum și Ordonanța din 22 iunie 2016, 1&1 Telecom/Comisia, T-43/16, EU:T:2016:402).

Una dintre cerințele imperative care figurează la art. 10 din Legea nr. 101/2016 este ca, în cuprinsul contestației, să se regăsească semnătura reprezentantului persoanei juridice contestatoare, semnătură aplicată prin scriere în original, în mod evident, nu ștampilată, scanată ori fotocopiată. „În cazul în care contestatorul nu se conformează obligației impuse de Consiliu, contestația este anulată.” – art. 11 alin. (1) teza ultimă din Legea nr. 101/2016. În considerarea acestei dispoziții imperative, Consiliul reține că ...SRL nu s-a conformat obligației de comunicare, în termenul fixat, a originalului cerut al contestației.

Acestea fiind circumstanțele, Consiliul urmează a aplica normele obligatorii ale art. 11 alin. (1) teza ultimă invocate mai sus și, pe cale de consecință, va anula contestația depusă de asocieria ...SRL - ...SRL. Normele supracitate au prevalență în aplicare și împiedică organul de jurisdicție să analizeze contestația pe fond sau din punct de vedere al excepțiilor, contestația fiind anulată indiferent și independent de orice analiză a ei.

Sunt extrem de multe hotărâri judecătorești conform cărora cererea de chemare în judecată trebuie asumată prin semnătura olografă a titularului, iar dacă este transmisă prin mijloace electronice, să fie semnată electronic (decizia nr. 1432/R-cont din 4 noiembrie 2019, Curtea de Apel Pitești, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal; decizia nr. 1581/CA/2017-R din 18 august 2017 a Curții de Apel Oradea, Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal; decizia civilă nr. 4100 din 25 iunie 2014, Curtea de Apel București, Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale; Tribunalul Galați, Secția I civilă, decizia civilă nr. 1434 din 6 decembrie 2017; Tribunalul Specializat Cluj, decizia nr. 1013 din 17 octombrie 2016; deciziile nr. 997 și 999 din 17 octombrie 2016 ale aceluiași Tribunal Specializat Cluj). Aceeași orientare aparține și Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secția de contencios administrativ și fiscal, dovadă fiind decizia nr. 2.050 din 31 mai 2017.

Minuta întâlnirii președinților secțiilor civile ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel - Timișoara, 5-6 martie 2020,

tratează problema „*lipsei necesității atașării ulterioare la dosar a exemplarului cererii de chemare în judecată conținând semnătura în original a reclamantului sau, după caz, a aplicării ulterioare a semnăturii pe cererea de chemare în judecată, în ipoteza în care aceasta a fost expediată instanței prin fax sau e-mail*”, opinia unanimă a participanților fiind:

În unanimitate, opinia exprimată de către participanți a fost aceea că **se impune atașarea ulterioară la dosar a exemplarului cererii de chemare în judecată conținând semnătura în original a reclamantului** sau, după caz, aplicarea ulterioară a semnăturii în original pe cererea de chemare în judecată, în ipoteza în care aceasta a fost expediată instanței prin fax sau **e-mail**. Motivarea acestei soluții rezidă în argumentul că cerința prescrisă de **art. 194 lit. f) C. proc. civ. impune aplicarea unei semnături în original, nefiind menționată posibilitatea unei reproduceri de semnătură prin fotocopiere/scanare**. De asemenea, art. 292 alin. (2) C. proc. civ. nu este aplicabil actului de procedură reprezentat de cererea de chemare în judecată, ci exclusiv înscrisurilor probatorii, pentru acestea din urmă fiind prevăzută formalitatea conformării cu originalul a copiei înscrisului probatoriu, obligație ce nu este reglementată și în privința cererii de chemare în judecată. **Posibilitatea reglementată de lege de transmitere a actului de procedură prin intermediul faxului sau email-ului nu impiedică asupra obligației reclamantului de a semna în original cererea astfel transmisă.**

Mai recent, în minuta întâlnirii președinților secțiilor specializate ale Înaltei Curți de Casație și Justiție și curților de apel dedicate unificării practicii judiciare în domeniul contencios administrativ și fiscal, București, 22-23 mai 2023, s-a votat soluția că dacă se contestă validitatea semnăturii sau instanța invocă din oficiu acest aspect, „*neîndeplinirea obligației de a depune un exemplar semnat olograf (semnătură scrisă în întregime de mână) de pe cerere de chemare în judecată, în cursul procedurii verificării și regularizării cererii de chemare în judecată sau în cursul judecății, se sancționează potrivit art. 196 alin. (1) și (2) și art. 200 alin. (4) Cod de procedură civilă cu anularea cererii.*”

Conform Dicționarului explicativ al limbii române:

SEMNĂTURĂ ~i f. Nume al unei persoane **scris cu propria mână** (sub textul unui act, al unei scrisori etc.) pentru a confirma exactitatea celor relatate sau pentru a-și asuma o anumită responsabilitate; iscălitură. /a semna + suf. ~ătură

Semnătura reprezintă o formalitate esențială pentru valabilitatea oricărui act de procedură ce trebuie materializat, potrivit legii, într-un înscris. Prin semnătură se confirmă întocmirea actului de un anumit subiect procesual. Necesitatea semnăturii este prevăzută de lege pentru toate cererile adresate instanțelor judecătorești și care trebuie materializate într-un înscris, precum ar fi: cererea de chemare în judecată, întâmpinarea, cererea reconvențională, cererea de apel, cererea de recurs. Dată fiind importanța ilustrată a acestei cerințe esențiale, lipsa sa este sancționată de legiuitorul național cu nulitatea cererii (Decizia nr. 22 din 27 martie 2023 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 8 mai

2023). Potrivit considerentelor acestei decizii, dacă o cerere a fost timbrată corespunzător, dar nu a fost semnată de către parte, ar trebui să se dispună anularea cererii pentru lipsa semnăturii, punct de vedere în susținerea căruia s-au exprimat Judecătoria Bacău, Judecătoria Onești, Judecătoria Moinești, Judecătoria Buhuși, Tribunalul Neamț, Judecătoria Piatra-Neamț, Judecătoria Roman, Judecătoria Brașov, Tribunalul Covasna, Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov, Curtea de Apel București, Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie, Secția a IV-a civilă, Secția a V-a civilă, Secția a VI-a civilă, Tribunalul București, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, secțiile a III-a-VII-a civile, Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Judecătoria Giurgiu, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Ilfov, Judecătoria Cornetu, Tribunalul Teleorman, Judecătoria Alexandria, Judecătoria Roșiori de Vede, Judecătoria Videle, Curtea de Apel Cluj, Secția a II-a civilă, Judecătoria Bistrița, Judecătoria Baia Mare, Curtea de Apel Craiova, Secția I civilă, Tribunalul Gorj, Secția I civilă, Judecătoria Târgu Jiu, Judecătoria Târgu Cărbunești, Judecătoria Motru, Judecătoria Novaci, Judecătoria Slatina, Tribunalul Dolj, Secția I civilă, Judecătoria Vânju Mare, Tribunalul Iași, Secția a II-a civilă și de contencios administrativ, Tribunalul Vaslui, Curtea de Apel Oradea, Secția I civilă, Tribunalul Bihor, Secția a II-a civilă, Tribunalul Satu Mare, Tribunalul Prahova, Secția I civilă, Tribunalul Buzău, Judecătoria Pogoanele, Judecătoria Buzău (opinie majoritară), Tribunalul Suceava, secțiile I și a II-a civile, Judecătoria Botoșani, Tribunalul Caraș-Severin, Judecătoria Reșița, Judecătoria Caransebeș, Judecătoria Oravița, Judecătoria Moldova Nouă și Curtea de Apel Timișoara.

Documentul electronic de tip „.pdf” reprezintă doar o *copie* a unui documentul emis în formă clasică (pe suport hârtie), deci *nu un original* (Decizia nr. 34 din 24 octombrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 9 ianuarie 2017).

Recapitulând, art. 10 din Legea nr. 101/2016 impune ca în cuprinsul contestației să se regăsească semnătura contestatorului persoană fizică sau a reprezentantului persoanei juridice. Întrucât în cuprinsul contestației asocierii ...SRL - ...SRL nu s-a regăsit semnătura manuscrisă a reprezentantului liderului, ci doar o casetă cu diverse caractere alfanumerice, iar la solicitarea expresă a Consiliului de a fi depusă contestația cu semnătura olografă contestatoarea nu s-a conformat, devin aplicabile prevederile art. 11 alin. (1) – *„În situația în care Consiliul apreciază că în contestație nu sunt cuprinse toate informațiile prevăzute la art. 10, acesta cere contestatorului ca, în termen de 3 zile de la înștiințare, să completeze contestația. În cazul în*

care contestatorul nu se conformează obligației impuse de Consiliu, contestația este anulată.", urmând a fi anulată contestația respectivei asocieri nr. ..., în contradictoriu cu ..., prin primăria sa.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Respinge, pentru nedepunerea cauțiunii, contestația asocierii ... SRL - ...SRL - ...SRL - ...SRL nr. ..., în contradictoriu cu ..., prin primăria sa.

Anulează contestația ...SRL nr. ..., în contradictoriu cu ..., prin primăria sa.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți. Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de zece zile.

PREȘEDINTE,

...

MEMBRU,

...

MEMBRU,

...

Redactată practica deciziei,

...

Redactată în cinci exemplare, conține douăsprezece pagini.